

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/625/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214205200
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7214205200.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: AMARK Real, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Ždiarska č. 6, IČO: 46 906 371, zastúpeného JUDr. Vladimírom Balogom, advokátom so sídlom v Košiciach, Obchodná č. 10, proti žalovanému A. O., I. K. D., G. XXX/XX, zastúpeného h&h PARTNERS, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Mäsiarska č. 6, o zaplatenie 2.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 37C/163/2014 - 68 zo dňa 18.06.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania 955,28 eur na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom označeným v záhlaví žalobu o zaplatenie sumy 2.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.000,- eur od 05.12.2013 do zaplatenia, zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1.259,29 eura, z toho sumu 120,- eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku a sumu 1.139,29 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia, v prospech právneho zástupcu žalovaného, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 18.02.2014 domáhal zaplatenia sumy 2.000,- eur s príslušenstvom, vrátane náhrady trov konania. Uplatnená pohľadávka v istine podľa žaloby predstavovala zmluvnú pokutu, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť v prípade, ak by uskutočnil prevod vlastníckych práv bez účasti žalobcu ako sprostredkovateľa. Tvrdil, že žalovaný svojím konaním porušil zmluvnú povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou, keď dňa 26.11.2013 predal svoju nehnuteľnosť bez spoluúčasti žalobcu.

3. V konaní mal súd za preukázanú existenciu zmluvného medzi účastníkmi a to na základe sprostredkovateľskej zmluvy, ktorú však účastníci podľa názoru súdu neuzavreli v písomnej forme, ako tvrdil žalobca, preukazujúc toto svoje tvrdenie listinou zo dňa 26.08.2013 označenou ako „Čestné vyhlásenie k obhliadke nehnuteľnosti X.XX/XXXX“, nakoľko táto neobsahuje podstatné náležitosti sprostredkovateľskej zmluvy, a síce určite a zrozumiteľne vyjadrený záväzok žalobcu ako sprostredkovateľa obstaráť pre žalovaného ako záujemcu uzavretie zmluvy za odmenu a záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi odmenu za sprostredkovanie uzavretia zmluvy. Vykonaným

dokazovaním však súd zistil, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu sprostredkovateľskej zmluvy, ale v ústnej forme. Sprostredkovateľská zmluva je podľa Občianskeho zákonníka neformálnou zmluvou, teda podmienkou jej platnosti nie je písomná forma. Z výpovede účastníkov vyplynulo, že účastníci chceli uzavrieť takúto zmluvu, že žalobca sa zaviazal obstaráť žalovanému príležitosť k uzavretiu zmluvy a že žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi za sprostredkovanie uzavretia zmluvy odmenu vo výške 2.000 eur. Z výpovedí účastníkov, ako aj z listiny označenej ako „Čestné vyhlásenie k obhliadke nehnuteľnosti X.XX/XXXX“ O. Y., Ž.C. Z. S. A. I. Q. D. Y. K. S. S. Z. Z. Ž., Z. Č.. XXXX/XX, F. Z. F. K. XXXX A., Y. E. P. Č.. XXXX Z. D. Ú. X.. Doba, do ktorej sa malo sprostredkovanie uzavretia zmluvy uskutočniť, účastníkmi dohodnutá nebola. Žalovaný svoje tvrdenie o tom, že sprostredkovateľská zmluva bola dohodnutá na dobu určitú, do konca septembra 2013, žiadnym spôsobom nepreukázal. Pre prípad, ak by súd dospel k záveru o existencii zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, žalovaný sa bránil tvrdením, že sprostredkovateľská zmluva je neplatná, keďže nebola podpísaná manželkou žalovaného, odkazujúc pritom na ust. § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. S takouto argumentáciou sa súd nestotožnil. Z. Č.. XXXX/XX, F. Z. F. K. XXXX A., Y. E. P. Č.. XXXX Z. B. I. Ž. W. U.. Z. O.. Podľa názoru súdu, skutočnosť, že manželka žalovaného nebola účastníkom sprostredkovateľskej zmluvy, nemá za následok neplatnosť sprostredkovateľskej zmluvy, nakoľko v prípade takéhoto právneho úkonu nejde priamo o dispozíciu s majetkom patriacim do BSM a aj podľa ust. § 145 Občianskeho zákonníka bežné veci týkajúce sa spoločných vecí, môže vybavovať každý z manželov sám. Až kúpna zmluva, ktorej účastníkom by musel byť aj druhý z manželov, s ohľadom na spoluvlastnícky podiel spadajúci do spoločného majetku manželov, predstavuje taký právny úkon, ku ktorému treba aj súhlas tohto druhého manžela. Žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 2.000 eur tvrdiac, že žalovaný porušil svojím konaním zmluvnú povinnosť, ktorá bola zabezpečená zmluvnou pokutou. Listina zo dňa 26.08.2013 označená ako „Čestné vyhlásenie k obhliadke nehnuteľnosti X.XX/XXXX“ obsahuje v bode 1.2 vyhlásenie žalovaného, že „v prípade záujmu o kúpu hore uvedenej nehnuteľnosti v prospech svojej osoby, prípadne osôb blízkych (§ 116 OZ) alebo tretej osoby, nevykoná žiadne úkony smerujúce k dosiahnutiu uvedeného zámeru bez účasti sprostredkovateľa“. V bode 1.3 sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobkyni zmluvnú pokutu vo výške 2.000 eur v prípade, „ak majiteľ, prípadne jemu blízka osoba (§ 116 OZ) alebo tretia osoba (sprostredkovaná majiteľom) uskutoční prevod vlastníckych práv k hore uvedenej nehnuteľnosti uvedenej v bode 1.1 vo svoj prospech bez účasti sprostredkovateľa“. V danom prípade účastníci uzavreli hlavný záväzok, sprostredkovateľskú zmluvu, v ústnej forme, ktorá skutočnosť nebola prekážkou toho, aby účastníci uzavreli dohodu o zmluvnej pokute, pre ktorú Občiansky zákonník obligatórne vyžaduje písomnú formu, a to vo forme samostatnej dohody.

4. Po právnom posúdení veci podľa ust. § 774, § 544 ods. 1, 2 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka formulovanú povinnosť v čestnom vyhlásení považoval okresný súd za neurčitú a zmätočnú, nakoľko k jej porušeniu by v podstate ani nemohlo dôjsť, keďže žalovaný bol v tom čase vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Práve preto, že sa jedná o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti ustanovená písomná forma, zrozumiteľnosť a určitosť prejavu vôle musí byť daná obsahom listiny. Z výpovede žalovaného vyplynulo, že ani jemu nebolo jasné, splnenie akej povinnosti bolo zabezpečené zmluvnou pokutou. Z dohody o zmluvnej pokute, uzavretej medzi účastníkmi, je zrozumiteľné iba to, že zmluvnými stranami bola dohodnutá sankcia, avšak samotná zmluvná povinnosť nebola dostatočne určito identifikovaná. Na základe uvedeného preto súd dospel k záveru o tom, že dohoda o zmluvnej pokute je neurčitým právnym úkonom. Z dikcie ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neurčitosť právneho úkonu spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť. Pritom absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lege) a pôsobí voči každému, takže každý sa jej môže dovolať. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd aj bez návrhu (ex officio).

5. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že aj keby dohoda o zmluvnej pokute bola platným právnym úkonom, táto dohoda by zanikla spolu so zánikom hlavného záväzku - sprostredkovateľskej zmluvy, a to na základe vzájomnej dohody účastníkov. Jednou zo základných charakteristických čŕt zmluvnej pokuty je akcesorická povaha dohody o zmluvnej pokute. To znamená, že dohoda o zmluvnej pokute ako zabezpečovací záväzok, ktorý má povahu vedľajšieho záväzku, je z hľadiska vzniku a trvania v zásade závislý od existencie zabezpečovaného záväzku, teda hlavného záväzku. Dohoda o zmluvnej pokute stráca akýkoľvek zmysel bez existencie hlavného záväzku. V danom prípade štatutárny zástupca žalobkyne pri prvotnom oslovení žalovaného uviedol, že má konkrétnych záujemcov o kúpu pozemku žalovaného, že vie zrealizovať predaj pozemku do jedného týždňa. Po uplynutí dvoch resp. troch týždňov, počas ktorých žalobkyňa nevyvinula žiadnu aktivitu, žalovaný stratil záujem na ďalšom plnení zmluvy a emailom zo dňa 11.09.2013 oznámil žalobkyni, že pri predaji pozemku bude postupovať

sám, čo žalobkyňa v odpovedi na email žalovaného nenamietala a tomu zodpovedalo aj jej ďalšie konanie, keďže následne už žalovaného žiadnym spôsobom nekontaktovala a ani nevyvíjala žiadne aktivity smerujúce k obstaraniu žalovanému príležitosti k uzavretiu zmluvy. Teda v prejednávanej veci sprostredkovateľská zmluva uzavretá účastníkmi konania bola ukončená dohodou, pričom s ukončením súhlasili obe zmluvné strany, v dôsledku čoho zanikla aj dohoda o zmluvnej pokute. Ak žalovaný predal svoj pozemok manželom A.. Z. S. W. O.. I. S. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.11.2013, ktorým konaním podľa tvrdenia žalobkyne žalovaný porušil svoj zmluvný záväzok, stalo sa tak až po zániku sprostredkovateľskej zmluvy a zániku dohody o zmluvnej pokute, preto žalobkyňa sa nemôže s úspechom domáhať voči žalovanému zaplatenia zmluvnej pokuty. Jednou zo základných charakteristických čŕt zmluvnej pokuty je akcesorická povaha dohody o zmluvnej pokute, to znamená, že dohoda o zmluvnej pokute ako zabezpečovací záväzok, ktorý má povahu vedľajšieho záväzku je z hľadiska vzniku a trvania závislý od existencie zabezpečovacieho záväzku, teda záväzku hlavného. Súd prvej inštancie preto žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

6. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p. a priznal žalovanému náhradu úhrady súdneho poplatku za odpor vo výške 398,- eur (správne 120,- eur) a trovy právneho zastúpenia za prevzatie a príprava zastúpenia (91,29 eura + režijný paušál 8,04 eur), písomné podanie vo veci samej - odpor, písomné vyjadrenie k žalobe zo dňa 30.09.2014, 91,29 eura + režijný paušál 8,04 eura, ďalšiu poradu alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu dňa 08.04.2015, 91,29 eura + režijný paušál 8,04 eura, účasť na pojednávaní dňa 09.04.2015, 91,29 eura + režijný paušál 8,04 eura, ďalšiu poradu alebo rokovanie s klientom dňa 01.06.2015, 91,29 eura + režijný paušál 8,39 eura, účasť na pojednávaní dňa 01.06.2015 - odmena 91,29 eura, režijný paušál 8,39 eura, písomné podanie vo veci samej zo dňa 11.06.2015, 91,29 eura + režijný paušál 8,39 eura, ďalšia porada alebo rokovanie s klientom dňa 17.6.2015, 45,65 eura + režijný paušál 8,39 eura, účasť na pojednávaní dňa 18.06.2015, 91,29 eura + režijný paušál 8,39 eura, ako aj daň z pridanej hodnoty v sume 189,88 eur. Nepriзнаl náhradu trov konania za úkon právnej služby, vypracovanie právneho rozboru veci. Keďže právny zástupca žalovaného uskutočnenie takéhoto úkonu nepreukázal, rovnako nepriзнаl náhradu náhradu trov konania za úkon - žiadosť o vrátenie súdneho poplatku. Vychádzajúc z uvedeného zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku 120,- eur a trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 1.139,29 eura, spolu 1.259,29 eur.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie veci podľa žalobcu spočíva v tom, že súd neprihliadol na skutočnosti uvádzané žalobcom a výsledky svedeckého dokazovania. Žalovaný a aj svedok potvrdili, že sa zoznámili prostredníctvom žalobcu, a ten v dobrej viere vychádzal z toho, že obe sprostredkované strany (žalovaný a svedok) sú osoby hodnoverné a ich záväzok obsiahnutý v tzv. „Čestnom prehlásení“, je pre všetky strany záväzný. Z obsahu predmetného dokumentu je evidentné, že žalovaný nebude vykonávať žiadne kroky k predaju nehnuteľnosti, ktorá mala byť predmetom sprostredkovania, bez účasti žalobcu. K tomu smerovala aj sankcia vo výške 2.000,- eur, ktorá je predmetom sporu. Zároveň namietal žalobca aj výšku priznaných trov konania. Namietal množstvo konzultačných hodín a množstvo podaní, ktoré boli obsahovo totožné s prednesmi na pojednávaníach, resp. opakovali skutočnosti, ktoré boli predmetom odporu. Navrhol preto zmeniť rozsudok a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne zrušiť rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie.

8. Žalovaný vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok potvrdiť a uplatnil aj trovy odvolacieho konania. Tvrdenia žalobcu v odvolaní považuje za účelové. Konkrétne, že žalovaný aj svedok potvrdili, „že sa zoznámili prostredníctvom žalobcu,“ je podľa žalovaného zavádzajúce a zároveň je v rozpore so všetkými vykonanými dôkazmi.

9. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, CSP odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie je iba čiastočne dôvodné, čo do výroku o trovách konania.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12.12.2016 o 09.10 hodine v pojednávacej miestnosti č. dv. 206/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 30.11.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

12. Žalobca podal odvolanie dňa 01.10.2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

13. V zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1.7.2016).

14. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Žalobca v odvolaní namietal odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, avšak z obsahu odvolania možno vyvodiť aj odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., teda, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu (§ 470 ods. 1 CSP) ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h).

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.06.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

17. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.06.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku v potvrdenej časti a nie sú spôsobilé prívodiť jeho zmenu.

22. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie

23. K správnym právnym záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti a nezrozumiteľnosti dohody o zmluvnej pokute v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka odvolací súd dopĺňa nasledovné.

24. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá, že o obsahu právneho úkonu môžu vzniknúť pochybnosti z hľadiska jeho určitosti alebo zrozumiteľnosti a pre taký prípad formuluje výkladové pravidlá, ktoré ukladajú súdu, aby tieto pochybnosti odstránil výkladom založeným na tom, že okrem jazykového vyjadrenia právneho úkonu vyjadreného slovne podrobí skúmaniu i vôľu (úmysel konajúcich osôb). Podmienkou pre to, aby mohol súd prihliadnuť k vôli účastníkom je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Ak ide o právny úkon v písomnej forme, určitosť obsahu prejavu vôle vyplýva z textu listiny, na ktorej je prejav vôle zaznamenaný. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou, a preto obsah právneho úkonu musí byť zrejmy každému (i tretím osobám), (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo/12/2011).

25. Podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí robiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Záver súdu prvej inštancie, že predmetné čestné vyhlásenie je nezrozumiteľné, je správne. V bode 1.2. Čestného vyhlásenia (predávajúci A. O.) svojím podpisom vyhlásil, že v prípade kúpy hore uvedenej nehnuteľnosti v prospech svojej osoby, prípadne osôb blízkych (§ 116 OZ alebo tretej osoby) nevykoná žiadne úkony smerujúce k dosiahnutiu uvedeného zámeru bez účasti sprostredkovateľa a rovnako v bode 1. 3. v prípade ak majiteľ uskutoční prevod vlastníckych práv vo svoj prospech, bez účasti sprostredkovateľa, zaväzuje sa zaplatiť zmluvnú pokutu 2.000,- eur. Tieto ustanovenia sú zmätočné a neurčité, keďže žalovaný bol vlastníkom nehnuteľnosti, čiže je vylúčený, aby akýmkoľvek spôsobom došlo, resp. mohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva v prospech jeho osoby. Preto ide o nie len neurčitý prejav vôle, ale zároveň i nezrozumiteľný prejav vôle, teda po jazykovej stránke v dôsledku vadného slovného písomného prejavu nedošlo k sprostredkovaniu jasného vyjadrenia vôle.

26. Odvolací súd preto rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. Odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku vo výroku o trovách konania a dospel k záveru, že priznané trovy súdom prvej inštancie za úkon právnej služby písomné podanie na súd 11.06.2015 a trovy za ďalšie porady s klientom 25.05.2014, 01.06.2015 a 17.06.2015 nie sú účelne vynaložené úkony právnej služby, stretnutie a poradu s klientom pred každým pojednávaním nemožno vzhľadom na charakter sporu považovať za účelne vynaložené trovy konania. Žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu poukazuje na zmätočný a nejasný charakter dohody o zmluvnej pokute.

28. Odvolací súd preto v súlade s ust. § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 955,28 eura na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Trovy pozostávajú z 5 úkonov právnej služby po 119,20 eur vrátane režijného paušálu (91,29 + 8,04) za úkony právnej služby prevzatie a príprava zastupovania, podanie odporu, vyjadrenia k žalobe, porada s klientom pred pojednávaním 08.04.2015 a účasť na pojednávaní dňa 09.04.2015 a 3 úkonov právnej služby po 119,62 eur vrátane režijného paušálu (91,29 + 8,39) za účasť na pojednávaní dňa 01.06.2015, vypracovanie písomného podania na súd 11.06.2015, účasť na pojednávaní dňa 16.06.2015 + 20 % DPH 190,97 eur, spolu v sume 955,28 eura.

29. Bude úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku žalovanému za podaný odpor v plnej výške, keďže v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch od poplatku je oslobodený aj spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

30. Žalovaný bol vo veci samej v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).